

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416204146
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8416204146.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému R. Y. K. Š. E. N. V. I. U. K. , nar. XX. X. XXXX, bytom T. XXX, XXX XX M., o zaplatenie 244,- eur s príslušenstvom, o odpore žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25. 11. 2016, č.k. 10Csp 19/2016-50, takto

rozhodol:

I. Odpor žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25. 11. 2016, č.k. 10Csp/19/2016-50 **o d m i e t a .**

II. Náhradu trov konania o podanom odpore proti platobnému rozkazu stranám **spor u n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Platobným rozkazom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25. 11. 2016, č.k. 10Csp/19/2016-50 bolo žalovanému uložené, aby do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatil žalobcovi sumu 244,- eur, úrok z omeškania zo sumy 264,- eur vo výške 5 % ročne od 17. 4. 2016 do 23. 5. 2016, úrok z omeškania zo sumy 244,- eur vo výške 5 % ročne od 24. 5. 2016 do 11. 7. 2016, úrok z omeškania zo sumy 244,- eur vo výške 5 % ročne od 12. 7. 2016 do zaplatenia a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor s vecným odôvodnením na tomto súde.

2. Súd v platobnom rozkaze žalovaného poučil, že tento bol vydaný iba na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti s tým, že ak s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej mu týmto platobným rozkazom žalovaný nesúhlasí, má právo v lehote 15 dní podať na súde ktorý platobný rozkaz vydal odpor proti platobnému rozkazu. Tiež ho poučil, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený a je k nemu potrebné pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne v ňom označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd v platobnom rozkaze žalovaného súčasne poučil, že odpor podaný bez takéhoto vecného odôvodnenia bude odmietnutý.

3. Platobný rozkaz bol žalovanému do vlastných rúk doručený dňa 2. 12. 2016, čo súd zistil z pripojenej doručenky.

4. Dňa 9. 12. 2016 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné podanie žalovaného označené ako "Odpor proti platobnému rozkazu", v ktorom uviedol, že v zákonom stanovenej lehote podáva proti platobnému rozkazu odpor, čo odôvodnil tým, že uznáva výšku dlhu v uplatnenom nároku, nebol schopný už skôr platiť svoj dlh, keďže je dlhodobo nezamestnaný a príjem rodiny bol veľmi nízky, tvoril ho len materský príspevok manželky. Žalovaný uviedol, že nie je schopný v stanovenej lehote 15 dní zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu a príslušenstvo, lebo jeho momentálna finančná situácia je naďalej nepriaznivá. Žalovaný požiadal o možnosť splácať dlh žalobcovi splátkovým kalendárom po 20,- eur.

5. Keďže z obsahu podania žalovaného označeného ako "odpor proti platobnému rozkazu" vyplýva, že toto bolo súdu doručené ako reakcia na jemu doručený platobný rozkaz, v lehote na podanie odporu a sledovalo zmenu časti vydaného platobného rozkazu (výroku o splatnosti), súd ho posúdil ako odpor proti platobnému rozkazu a rozhodoval o ňom ako o podanom odpore. Tak z obsahu ako aj označenia podania žalovaného je absolútne a bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že jeho vôľou bolo podať odpor proti vydanému platobnému rozkazu.

6. Vzhľadom na uvedené potom súd skúmal, či podaný odpor spĺňa zákonnú požiadavku vecného odôvodnenia alebo či ju nespĺňa a odpor je potrebné odmietnuť ako podaný bez vecného odôvodnenia. Po takomto posúdení odporu žalovaného a skúmaní, či tento je spôsobilý privodiť právne účinky, ktoré Civilný sporový poriadok spája s riadnym, včasným a odôvodneným odporom, t.j. zrušenie platobného rozkazu uznesením v plnom rozsahu a nariadenie pojednávania dospel súd k záveru, že uvedené účinky privodiť nemôže a je potrebné ho odmietnuť ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia, keďže týkal sa len výroku o splatnosti a takýto odpor Civilný sporový poriadok nepripúšťa a účinnok v podobe zrušenia platobného rozkazu mu nepriznáva.

7. Podľa § 265 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdných žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

8. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

9. Podľa § 267 ods. 2 CSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný

- a) oneskorene,
- b) neoprávnenou osobou alebo
- c) bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

10. Podľa § 267 ods. 3 a 4 CSP ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

11. Žalovaným podaný odpor neobsahuje vecné odôvodnenie, teda odôvodnenie vo veci samej (§ 267 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ CSP), nakoľko nijako nespochybňuje dôvodnosť, základ alebo výšku platobným rozkazom žalobcovi priznanej peňažnej sumy, preto súdu neostávalo iné, než ho odmietnuť.

12. Pri určení, čo treba rozumieť vecným odôvodnením odporu, resp. odôvodnením vo veci samej a aký je jeho zmysel, podstata a účel je potrebné podporne nazrieť do vývinu tohto inštitútu a jeho náležitostí. Pri takomto spätnom ohliadnutí do vývoja civilnoprávnej procesnej úpravy pokiaľ ide o odpor proti platobnému rozkazu a potrebu jeho riadneho vecného odôvodnenia (t.j. odôvodnenia vo veci samej) treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok v znení do 31. 3. 1994 požiadavku odôvodnenia vo veci samej s odporom proti platobnému rozkazu nespájal. Platobný rozkaz sa rušil podaním akéhokoľvek odporu a v ust. § 174 ods. 3 O.s.p. bolo výslovne stanovené, že "pre nedostatok odôvodnenia nemožno odpor zamietnuť". Občiansky súdny poriadok bol však s účinnosťou od 1. 4. 1994 zákonom č. 46/1994 Z. z. vo vzťahu k danému ustanoveniu zmenený tak, že na zrušenie platobného rozkazu sa vyžadoval odpor s odôvodnením vo veci samej, čo bolo vyvolané snahou o zefektívnenie rozkazného konania, pretože v mnohých prípadoch podávali odporcovia odpor iba v snahe oddialiť právoplatné ukončenie sporu bez vzniesenia konkrétnych právnych alebo vecných námietok. Civilný sporový poriadok účinný od 1. 7. 2016 ktorým bol dovtedajší Občiansky súdny poriadok nahradený požiadavky na vecné odôvodnenie odporu rozviedol o čosi konkrétnejšie tak (§ 267 ods. 1 CSP) že za vecne odôvodnený sa dá považovať taký

odpor, v ktorom žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. Súčasne stanovil, že k odporu je potrebné pripojiť listiny na ktoré sa žalovaný odvoláva, prípadne označiť dôkazy na preukázanie tvrdení žalovaného.

13. Už v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na strohú zákonnú úpravu vyvstávala otázka, čo všetko možno a čo nemožno považovať za odôvodnenie odporu vo veci samej. Rovnako tak je treba zodpovedať otázku, čo možno považovať za vecné odôvodnenie odporu ktoré má na mysli súčasný Civilný sporový poriadok. Z hľadiska posúdenia tejto otázky treba prihliadnuť na účel citovanej právnej úpravy a v súlade s ňou ju vykladať, keď úmyslom zákonodarcu nesporne bolo zrýchliť a zefektívniť rozkazné konania s tým, aby nedochádzalo k predlžovaniu času do vydania konečného rozhodnutia z dôvodu, že je podaný odpor bez akéhokoľvek odôvodnenia, resp. odôvodnenia, ktoré je nepostačujúce.

14. Z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (napr. z rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/124/1998, zo dňa 20. 1. 1999) možno vyvodíť, že na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Na odôvodnenie odporu teda môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenie spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti zaplatiť žalobcovi ním uplatnenú pohľadávku. Toto tvrdenie však musí byť vecné alebo právne.

15. Ako už bolo uvedené, nový Civilný sporový poriadok v § 267 ods. 1 riadne vecné odôvodnenie odporu chápe ako opísanie rozhodujúcich skutočností o ktoré žalovaný opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku s tým, že k odporu je treba pripojiť listiny na ktoré sa odvoláva, prípadne označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôvodová správa k tomu uvádza, že "inštitút vecného odôvodnenia treba chápať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, teda so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti...vec sama tvorí predmet konania, žalovaný musí uvádzať skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku".

16. Z odporu podaného tu žalovaným nijako nevyplýva, že by žalovaný namietal, že nevzniklo, a to čo i len v časti, alebo žeby zaniklo právo uplatňované žalobcom, neuviedol žiadne vecné ani právne argumenty, prečo by nárok žalobcu nebol daný. Výslovne v ňom uviedol, že výšku dlhu uznáva. Obsahom svojho odporu teda nárok nijako nespochybnil, iba uviedol, žeby chcel určenú sumu splatiť v mesačných splátkach. Taký odpor, týkajúci sa len splatnosti prisúdenej sumy ale Civilný sporový poriadok nepripúšťa a tento nie je vecne odôvodnený, t.j. vo veci samej, lebo nie je vecným ani právnym argumentom, keďže nijakým spôsobom nespochybňuje nárok žalobcu. Odpor žalovaného sa netýka samého predmetu konania- veci samej, týka sa len splatnosti, nie je v ňom ani splnená povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obo/403/98 vyplýva, že ak žalovaný na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu uvedie len dôvod nesplnenia dlhu, nie je tým splnená zákonná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej. Súd v tejto súvislosti podporne dáva do pozornosti tiež napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/212/2012, či Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Co/353/2014 (dostupné na www.otvorenesudy.sk).

17. Súd ani v najmenšej miere nespochybňuje tvrdenú ťaživú finančnú situáciu žalovaného. Pri posúdení formy/prostriedku, ktorý žalovaný zvolil na svoju obranu však súd je viazaný platnou právnou úpravou a nemôže ísť nad zákonný rámec dotknutých procesných inštitútov. Súd nie je orgánom moci zákonodarnej ale súdnej, zákon netvorí, ale aplikuje ho. Pri aplikácii zákona však nemôže prijať výklad ktorý by šiel priamo proti zneniu, ale aj postate a účelu príslušného zákonného ustanovenia. Preto ak Civilný sporový poriadok, ktorým sa tento spor riadi s účinným odporom proti platobnému rozkazu spája podmienku jeho vecného odôvodnenia, t.j. odôvodnenia vo veci samej, nemôže súd túto úpravu vyložiť tak, že v odpore stačí uviesť, že žalovaný nemá z čoho dlžnú sumu zaplatiť, prípadne že by ju chcel zaplatiť v splátkach.

18. Zmyslom odporu proti platobnému rozkazu je popretie dôvodnosti uplatneného nároku a tým zvrátenie nástupu účinkov rozhodnutia vydaného v skrátenej - rozkaznom konaní. Pokiaľ však vo všeobecnosti žalovaný v takomto podaní len poukáže na svoje nepriaznivé majetkové pomery, uvedené žiadnym spôsobom nepopiera dôvodnosť žalovaného nároku, nenamietajú existenciu dlhu čo je podstatou podania odporu proti platobnému rozkazu, preto takýmto postupom nemožno dosiahnuť zákonom predvídaný účinok t.j. zrušenie platobného rozkazu, ktorý (účinok) nastáva len a výlučne v prípade, pokiaľ strana v podanom odpore akýmkoľvek spôsobom poprie dôvodnosť žalovaného nároku, čo žalovaný v súdnej veci neučinil.

19. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti tiež právny názor Krajského súdu v Prešove vyslovený v Uznesení sp. zn. 2Cob/41/2010, podľa ktorého určenie lehoty na plnenie nie je rozhodnutím vo veci samej a domáhanie sa inej splatnosti, než je uvedená v platobnom rozkaze, ani takto odôvodnený

odpor nemožno posúdiť ako odôvodnenie odporu vo veci samej. V tejto súvislosti pozri tiež Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 990 s.

20. Skutočnosť, že povinná osoba nemá z čoho zaplatiť dlh nie je v súdnom konaní dôvodom na zbavenie tejto povinnosti, inak by toto konanie stratilo zmysel, navyše v prípade ak dôjde k nútenému výkonu súdneho rozhodnutia (exekúcií), existujú inštitúty zabezpečujúce povinnému s nízkym príjmom ochranu pred exekúciou tak, aby mu z príjmu ostala suma na základné živobytie.

21. Vyhovieť žiadosti žalovaného o splátkový kalendár už v tomto štádiu nie je v právomoci súdu. V skrátanom rozkaznom konaní pri vydaní platobného rozkazu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 232 ods. 3 a 4 CSP, teda súd nemôže žalovanému v platobnom rozkaze, a ani po jeho vydaní určiť, že peňažné plnenie môže vykonať splátkach, ani určiť na splnenie povinnosti uloženej platobným rozkazom inú lehotu ako 15 dní odo dňa jeho doručenia, keďže táto lehota je v prípade platobného rozkazu striktné daná v špeciálnom, osobitnom ustanovení a to v ust. § 265 ods. 1 CSP. Ak by zákonodarca pripúšťal pri platobnom rozkaze určenie inej lehoty na plnenie, prípadne plnenie v splátkach, nepochybne by to v zákone osobitne vyjadril, ako to bolo v minulosti napr. pri rozkaze na plnenie (v zmysle Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 6. 2016) kde bola výslovné pripustená možnosť určenia dlhšej lehoty na plnenie alebo vo forme osobitného inštitútu žiadosti o povolenie plnenia v splátkach, ako ho upravuje napr. zákon č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Pre platobný rozkaz v režime Civilného sporového poriadku to však neplatí, lebo tento zákon žiadnu takúto možnosť nepripúšťa. Vyhnúť sa splneniu platobným rozkazom uloženej povinnosti v uvedenej lehote sa preto mohol žalovaný po doručení platobného rozkazu jedine včasným podaním odporu s vecným odôvodnením. Aj pri posúdení podania žalovaného ako žiadosti o splácanie dlžnej sumy v splátkach by preto súd nemohol tejto vyhovieť a povoliť mu splácať dlžnú sumu v splátkach, keďže na to chýba zákonný podklad a po vydaní platobného rozkazu už v tomto konaní na to súd nemá právomoc. Takejto žiadosti žalovaného môže po vydaní platobného rozkazu vyhovieť jedine sám žalobca, ktorému je žalovaný povinný dlžnú sumu zaplatiť. Nič však nebráni žalovanému obrátiť sa so žiadosťou o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach priamo na žalobcu.

22. O trovách konania o odpore žalovaného proti platobnému rozkazu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania v prípade, ak sa odmieta odpor proti platobnému rozkazu, keďže však v tomto prípade vzniká obdobná situácia ako pri zastavení konania, pretože vo veci sa meritórne nekoná, rozhodol súd o náhrade trov konania v ktorom rozhodol o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalovaný podaním odporu bez odôvodnenia vo veci samej procesne zaviniť odmietnutie tohto odporu, v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP., by preto mal žalobcovi nahradiť trovy konania v tejto časti. Žalobcovi však v súvislosti s týmto konaním (o odpore proti platobnému rozkazu) žiadne preukázateľné trovy nevznikli, náhrada všetkých predchádzajúcich trov konania mu bola priznaná v platobnom rozkaze, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov tohto konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok (§ 357 písm. b/ v spojení s § 123 ods. 2 CSP a § 357 písm. m/ CSP).

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.